

Dosarul nr. 2-6264/21
29032021/

/2-21045315-12-2-

Partea introductivă.

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

27 iulie 2021
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componența:

președintele ședinței, judecătorul
grefier

Sergiu Suvac
Adelina Țușca

cu participarea reprezentantului reclamantei, *****, – avocatul, Constantin Chira,
în lipsa pârâtei, *****, precum și în lipsa reprezentantului pârâtei, – avocatul, Ana
Bolboceanu, legal citat în conformitate cu prevederile art. 102-105 Codul de procedură
civilă,

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă
de ***** împotriva ***** privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,
încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a :

Argumentele participanților la proces:

La 26 martie 2021, *****, prin intermediul avocatului, Constantin Chira, s-a
adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ***** privind apărarea onoarei,
demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 02 februarie 2021 în cadrul
conferinței de presă organizată și susținută de ***** și ***** la sediul Parlamentului
Republicii Moldova, ultima a răspândit următoarea informație în legătură cu
personalitatea d-nei *****:

„...Și eu o să mă refer în continuare... la diplomele de master care au fost eliberate
(eliberate și nu emise sau nu obținute, fiindcă nu putem folosi acest cuvânt) în mod
ilegal...”.

A menționat că, conferința de presă poate fi regăsită online pe „Youtube” și pe
portalul informativ „Realitatea.md”. De asemenea, pârâta a răspândit informații similare
și pe pagina sa oficială de „Facebook”.

Mai indică reclamanta că din informațiile răspândite de către ***** se deduce că
***** *i-au fost eliberate și că ar fi primit și obținut diplome de master în mod ilegal.*

Notează reclamanta că informația răspândită de pârâtă este defăimătoare, falsă și constituie relatări cu privire la fapte, deoarece reclamantei niciodată nu i-au fost eliberate și nu a primit și obținut diplome de master în mod ilegal.

Mai notează că pârâta a încălcat dreptul reclamantei la prezumția nevinovăției prin incriminările cu caracter contravențional/penal imputate.

Susține reclamanta că la 19 februarie 2021, prin intermediul avocatului, Constantin Chira, a expediat la adresele electronice ale pârâtei (care sunt cunoscute) cererea prealabilă semnată de reclamantă în format „pdf”. Conținutul cererii prelabile a fost expediat și în mesaj separat la aceleași adrese electronice. Iar la 20 februarie 2021, din motiv că pârâta nu a confirmat recepționarea cererii prelabile, a expediat la adresele poștale (care sunt cunoscute) ale pârâtei, prin intermediul Poștei Moldovei, cererea prealabilă prin care a solicitat dezmințirea publică a informațiilor răspândite și compensarea prejudiciului moral cauzat.

Afirmă că din informația răspândită la conferința de presă din 02 februarie 2021 și din textul informațiilor publicate de pârâtă pe pagina sa de „Facebook”, reiese cert că informația răspândită este defăimătoare, mai ales în circumstanțele în care reclamanta se bucură de o popularitate și de o susținere largă în rândul populației Republicii Moldova, are o reputație ireproșabilă, iar informația răspândită de pârâtă este falsă și nu corespunde adevărului.

Subliniază reclamanta că nu există vreun proces penal pornit/intentat pe faptele expuse de pârâtă la conferința de presă din 02 februarie 2021 (eliberarea/primirea/obținerea diplomei de master în mod ilegal) și nu există acte judecătorești irevocabile în acest sens.

Precizează reclamanta, *****, că diploma de master în Managementul Sănătății Publice i-a fost eliberată în temeiul ordinului Ministerului Sănătății al Republicii Moldova nr. 137-p din 30 noiembrie 2007 „Cu privire la fortificarea capacităților manageriale” și în temeiul ordinului Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova nr. 493-A din 30 noiembrie 2007 „Cu privire la conferirea calificării de master în managementul sănătății publice”.

Susține reclamanta că are o reputație ireproșabilă în domeniul sănătății (și nu numai), fiind o persoană care a contribuit esențial la dezvoltarea și promovarea sectorului medical din Republica Moldova și de peste hotarele țării.

Relatează că a finalizat școala cu medalie de aur și cu note foarte bune și excelente la facultatea de medicină. De-a lungul timpului și-a construit o carieră de succes în domeniul medicinei și s-a implicat activ în reformarea sistemului de sănătate din Moldova, în special în domeniul asistenței medicale primare, fiind unul dintre autorii Strategiei de dezvoltare a sistemului de asistență medicală 2007-2017, iar în 2006-2010, 2012 a fost specialistul principal al Ministerului Sănătății în medicina de familie, promovând una din cele mai importante reforme ale sistemului sănătății din Republica Moldova: în asistența medicală primară/medicina de familie.

Menționează că și-a făcut studiile în doctorantură, la finalizarea căreia a susținut teza de doctor în științe medicale, specialitatea medicină socială și management. A deținut calificarea profesională superioară în specialitatea managementul sănătății din

2003, iar în 2009 a obținut titlul științific de conferențiar universitar la USMF „Nicolae Testemițanu”. Are publicate circa 60 de lucrări și articole științifice, monografii și manuale.

A mai notat reclamanta că a participat la zeci de conferințe, congrese și forumuri internaționale cu ieșiri publice, promovând cu succes Republica Moldova în Austria, Danemarca, Georgia, Elveția, Franța, Norvegia, Olanda, România, Rusia, Slovenia, SUA, Ucraina, Ungaria etc. A urmat cursuri de instruire peste hotare la Institutul de Sănătate Publică din Tokyo (2007), Spitalul Hadassah din Ierusalim și Școlile de Sănătate Publică din Ierusalim (2007, 2012), Haaga (2009), Harvard (2008) și altele.

Accentuează ***** că în anul 2005 a fost nominalizată la Premiul Nobel pentru pace de către Organizația elvețiană „1000 de femei pentru pace” și că deține multiple distincții dintre care: Cavaler al ordinului „Gloria Muncii” (2010), Diplomă de gradul 1 a Guvernului Republicii Moldova (în 2008 și 2011), Medalia „For Excellence” a Departamentului Armatei și Forțelor Aeriene a Gărzii Naționale a Carolinei de Nord, SUA (2005), Premiul în medicină (2005) și titlul Omul Anului (2007).

Reiterează că pe parcursul ultimilor 5 ani a activat în calitate de consultant internațional în cadrul multor instituții și companii internaționale din Marea Britanie, Elveția, Germania, pentru Guvernele și ministerele sănătății din Albania, Georgia, Kyrgyzstan, Kazahstan. În perioada 8 iunie - 14 noiembrie 2019 a activat în funcția de Ministru al Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, iar în prezent este consilier al Președintelui Republicii Moldova în domeniul sănătății.

Declară reclamanta că pârâta, *****, la conferința de presă din 02 februarie 2021, precum și în postările sale, a invocat expres că ***** ar fi încălcat legea și normele morale, ceea ce în consecință a influențat opinia publică. De asemenea, pârâta întrecând limitele libertății de exprimare a adus atingere prezumției nevinovăției.

Consideră reclamanta că este evidentă cauzarea unui prejudiciu moral de către pârâtă, care cu rea-credință a răspândit informații false, ce nu corespund adevărului, deoarece aceasta împreună cu alți colegi de partid au declanșat campania de denigrare și defăimare a echipei Președintelui Republicii Moldova.

Referitor la quantumul prejudiciului moral cauzat, reclamanta l-a evaluat la suma de 100000 lei, făcând trimitere la raportul de monitorizare media care elucidează detaliat aspectul privind gradul de răspândire a informației și impactul acesteia, la personalitatea reclamantei, la personalitatea pârâtei, la caracterul informațiilor răspândite, la faptul că pârâta a invitat în cadrul conferinței din 02.02.2021 o studentă a anului IV a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, la limbajul batjocuritor utilizat.

Solicită reclamanta, *****, obligarea pârâtei, *****, să dezmință personal și public informațiile răspândite la conferința de presă din 02.02.2021, organizată și susținută la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și informațiile publicate și răspândite pe pagina sa oficială de Facebook, care vizează reclamanta, ca fiind defăimătoare, false și constituie relatări cu privire la fapte, cu următorul text: „Eu, *****, dezminț informațiile expuse și răspândite de mine în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, organizată și susținută la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și informațiile publicate și răspândite pe pagina mea oficială de facebook

(https://www.facebook.com/*****), cu privire la faptul că: - Doamnei ***** i-au fost eliberate și că aceasta ar fi primit și obținut - diplome de master în mod ilegal, și declară că, informațiile respective, care au fost răspândite de mine, sunt defăimătoare, false și constituie relatări cu privire la fapte, prin care am lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională a dnei *****. Îmi exprim și adresez dnei ***** scuzele publice de rigoare în legătură cu aceasta”; obligarea pârâtei să dezmințe informațiile în același mod în care au fost răspândite la data de 02.02.2021, și anume: în cadrul unei conferințe de presă care va fi organizată la sediul Parlamentului Republicii Moldova, cu invitarea tuturor reprezentanților mass-media din Republica Moldova, sau cel puțin, în modul cum a fost efectuat în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, cu publicarea textului dezmințirilor pe pagina sa oficială de Facebook: https://www.facebook.com/*****; obligarea pârâtei să șteargă/elimine de pe pagina sa oficială de Facebook (https://www.facebook.com/*****) toate postările publicate în legătură cu personalitatea reclamantei, *****; încasarea din contul pârâtei a prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată suportate (f.d. 3-14, vol. I).

La 31 mai 2021, reprezentantul pârâtei, *****, - avocatul, Ana Bolboceanu, a prezentat referința, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de *****, ca fiind neîntemeiată (Vol. II, f.d. 3-6).

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtei a menționat că la 02 februarie 2021 deputatul în Parlamentul Republicii Moldova, *****, din incinta Parlamentului și în calitate sa de deputat a susținut un briefing în cadrul căruia a relatat despre un subiect mediatizat de presă în acea perioadă - obținerea titlului de master în alte circumstanțe decât prevederile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 285/1997 și a Legii învățământului nr. 547-XII/1995, subiect ce a devenit public după ce reclamanta personal a făcut public diploma sa de master.

A mai menționat că, *****, în cea mai mare parte a discursului său a dat citire răspunsului oficial eliberat de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova și a informat că a fost telefonată de mai mulți cetățeni (inclusiv din domeniul academic, profesori universitari, autori de publicații științifice) care sunt indignați de modalitatea obținerii unei diplome de master.

De asemenea, a indicat că discursul ***** este și o critică la adresa Președintelui Republicii Moldova - promovarea în funcții a unor persoane, care, de asemenea, este un subiect actual, de interes public, astfel exercitându-și dreptul la liberarea de exprimare.

A notat că pretențiile reclamantei nu întrunesc condițiile art. 7 alin. (6) și (7) al Legii nr. 64. și nu pot fi admise de către instanță, iar atât timp cât declarațiile pârâtei sunt susținute de acte oficiale, este ilegal ca pârâta să fie obligată să dezmințe conținutul altor surse.

Cu referire la pretențiile reclamantei cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată, la fel, a menționat că sunt neîntemeiate.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, *****, – avocatul, Constantin Chira, a susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și drept invocate, solicitând admiterea integrală a acțiunii.

Pârâta, *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citată, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d. 1, vol. II).

Reprezentantul pârâtei, *****, – avocatul, Ana Bolboceanu, prin intermediul poștei electronice a depus cerere de amânare (f.d. 56-58; 65-68 vol. II). Cererea a fost respinsă de către instanță ca fiind neîntemeiată, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa părții în condițiile art. 206 Codul de procedură civilă.

Aprecierea instanței:

Audiind reprezentatul reclamantei, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În ședința de judecată instanța a constatat următoarele circumstanțe de fapt.

Instanța reține că la 02 februarie 2021, pârâta, *****, a susținut un briefing, la sediul Parlamentului Republicii Moldova, împreună cu ***** și studenta anului IV la USMF „Nicolae Testemițanu”, *****, în care a făcut mai multe afirmații referitor la legalitatea diplomei de masterat al reclamantei, *****, afirmații redată în cuprinsul cererii de chemare în judecată, confirmate prin înregistrarea video prezentată și anexată la dosar.

De asemenea, pe marginea aceluiași subiect, pârâta a efectuat mai multe postări, care au fost distribuite pe pagina sa de pe rețeaua de socializare „Facebook” și rezultă din capturile anexate la dosar (Vol. I, f.d. 32-35).

Reieșind din materialul probatoriu administrat, instanța atestă că în cadrul briefing-ului și în conținutul postării de pe Facebook redat anterior în cererea de chemare în judecată, pârâta expres a menționat despre faptul că diploma de master pe numele reclamantei, *****, în domeniul medicinei, a fost eliberată în mod ilegal, diploma este ilegală, falsă.

În continuare, instanța reține că la 19 și 20 februarie 2021, în scopul soluționării amiabile a litigiului apărut, *****, prin intermediul avocatului, Constantin Chira, a expediat pârâtei, *****, o cerere prealabilă, recepționată la 24 februarie 2021, prin care i-a solicitat ultimei dezmințirea informației răspândite la conferința de presă din 02 februarie 2021 și a informațiilor publicate și răspândite pe pagina de Facebook, cu repararea prejudiciului moral (Vol. I, f.d. 36-43).

Deoarece nu i-au fost îndeplinite solicitările de către pârâtă, reclamanta s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Instanța relevă respectarea de către reclamantă a procedurii prelabile și a termenelor procedurale în condițiile art. 15, 16 din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Conform art. 1 alin.(1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare,

precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.

Instanța menționează că reputația unei persoane trebuie înțeleasă ca un atribut de ordin etic determinat pe baza însușirilor pe care o persoană le dobândește în timpul vieții și care îl caracterizează în comunitate. Reputația persoanei servește identificării etice a acesteia în cadrul comunității, iar pentru a exista o atingere a reputației este nevoie ca ingerințele să fie de natură a determina o modificare la nivelul aprecierii persoanei de către comunitate.

La art. 2 din Legea nr. 64 din 23.04.2010 sunt redați termenii și expresiile utilizate în prezenta lege, printre care:

defăimare constituie răspîndirea informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei;

răspîndire a informației reprezintă procesul de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată);

informație este orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine;

fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită;

dezmințire – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității.

Conform art. 3 alin. (1), (2) și (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, (1) orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. (2) Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. (3) Exercițarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrîngerii prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 prevede că orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Alin. (2) și (3) al art. 7 din Legea nr. 64 din 23.04.2010 stabilește că persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. (3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Alin. (4) și (5) al art. 7 din Legea nr. 64 din 23.04.2010 prevede că persoana lezată prin răspîndirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic

suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație. (5) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Conform art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și quantumul prejudiciului cauzat.

Alin. (2) al art. 24 din Legea nr. 64 din 23.04.2010, prevede că pârătul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.

Reieșind din conținutul articolului anterior redat, instanța conchide că din materialele cauzei cert rezultă că pârâta, *****, a răspîndit informația privind pretinsa ilegalitate a diplomei de master, în cadrul conferinței de presă din 02 februarie 2021, organizată la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, iar persoana vizată în informația expusă, este reclamanta *****.

În continuare, cu referire la faptul că informația prezentată în privința sa este una falsă, reclamanta a prezentat ordinul Ministerului Sănătății al Republicii Moldova nr. 137-p din 30 noiembrie 2007 „Cu privire la fortificarea capacităților manageriale” și ordinul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova nr. 493-A din 30 noiembrie 2007 „Cu privire la conferirea calificării de master în managementul sănătății publice”, în baza cărora s-a ordonat conferirea, în mod de excepție, titlul de Master în Managementul Sănătății Publice, cu eliberarea diplomei Școlii de Management în Sănătate Publică unui grup de lectori, printre care și reclamanta, ***** (Vol. I, f.d. 18-19, 21).

Mai mult decât atât, reieșind din răspunsul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova nr. 23/374 din 27 ianuarie 2021, ca urmare a examinării solicitării d-nei, *****, a confirmat faptul conferirii de către Ministerul Sănătății în anul 2007, în calitatea sa de fondator al Școlii de Management în Sănătate Publică și coordonator al studiilor de masterat în Managementul Sănătății Publice, titlul de master, inclusiv reclamantei, la etapa absolvirii primei promoții și recunoașterii calității procesului de instruire, informație care urmează a fi analizată în contextul concret al acelei perioade, întrucât cadrul normativ în vigoare cu privire la studiile postuniversitare specializate nu corespundea exigențelor sistemului sănătății, fapt care a determinat Ministerul Sănătății să adopte cadrul normativ propriu, adaptat sistemului sănătății (Vol. I, f.d. 23-25).

Totodată, în conținutul răspunsului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova nr. 23/374 din 27 ianuarie 2021 s-a specificat că prevederile ordinelor nu au fost constatate ca ilegale și nici nu au fost contestate.

De asemenea, în condițiile alin. (2) al art. 24 din Legea nr. 64 din 23.04.2010, sub aspect probatoriu, pârâta nu a prezentat dovezi care să confirme că diploma de master eliberată pe numele reclamantei este una falsă, respectiv, ilegală.

Or, afirmațiile expuse de pârâtă referitor la autenticitatea diplomei de master pe numele reclamantei nu pot fi justificate doar în temeiul propriei percepții ca rezultat al unei interpelări efectuate, fără o altă bază factuală.

Clasificarea afirmațiilor prezintă relevanță din perspectiva probei veridicității aspectelor afirmate, în privința acuzațiilor factuale fiind necesară justificarea realității conținutului acestora.

În acest sens, înscrisurile anexate la referință, și anume, răspunsul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova nr. 04/1-09/336 din 26.01.2021, precum și răspunsul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova nr. 05/1199 din 04 martie 2021, nicidecum nu confirmă afirmațiile pârâtei precum că diploma de master eliberată reclamantei este una ilegală (Vol. II, f.d. 19-20, 21-23).

În ipoteza aserțiunilor precedate, instanța reține că fapta care îi este imputată reclamantei de către pârâtă este una ilicită, atingând un anumit nivel de gravitate.

Prin urmare, față de conținutul afirmațiilor vizate și spațiul în care au fost transmise, limitele libertății de exprimare au fost depășite.

Afirmațiile pârâtei au fost adresate întregii societăți, prezentând relevanță din perspectiva vieții profesionale a reclamantei, iar reieșind din spațiul în care acestea au apărut, reputația profesională a reclamantei a fost direct vizată.

Împrejurările factuale prezentate anterior arată faptul că, urmare a faptei pârâtei, calitățile profesionale ale reclamantei, *****, au fost puse la îndoială, iar autoritatea pe scară ierarhică a fost contestată de unele persoane, astfel încât dreptul la reputație al reclamantei a fost atins.

Reputația este caracterizată printr-o serie de însușiri etice, însă atingerea adusă acesteia trebuie să se reflecte obiectiv într-o modificare la nivelul percepției comunității asupra persoanei vizate, iar fapta pârâtei a produs schimbările menționate, fapt confirmat în baza raportului de monitorizare media, potrivit căruia postarea pe marginea autenticității diplomei de master a reclamantei a generat o serie de reacții în lanț reflectate în 55 de știri, dintre care 50 negative/tendențioase (Vol. I, f.d. 44-167).

Pe de altă parte, trebuie admis că demnitatea este atinsă și prin fapte care generează sentimente negative asupra propriilor însușiri, care produc un efect descurajant și slăbesc încrederea în propria persoană. În cazul de față, prejudiciul poate fi identificat pe ambele planuri.

Instanța de judecată învederează că, caracterul informațiilor răspândite este vădit defăimător, care depășește gradul de tolerare de care trebuie să dea dovadă o persoană, prin sfera de răspândire a informațiilor – conferința de presă și publicațiile pe pagina de Facebook, disponibile de accesare liberă pentru public, având impact social asupra

persoanei, fiind esențial sub aspect negativ, fiindu-i adusă atingere onoarei, demnității și reputației profesionale reclamantei, *****.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, orice persoană este în drept să ceară în instanța de judecată dezmințirea relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte.

Prin urmare, circumstanțele descrise determină instanța de judecată de a concluziona că, pretenția reclamantei cu privire la obligarea dezmințirii informației defăimătoare, este întemeiată și urmează a fi admisă, cu obligarea pârâtei, ***** , să dezmințe informația, în același mod în care a fost răspândită, care vizează reclamanta, cu următorul text: „Eu, ***** , *dezminț informațiile expuse și răspândite de mine în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, organizată și susținută la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și informațiile publicate și răspândite pe pagina mea oficială de facebook (https://www.facebook.com/*****), cu privire la faptul că: - Doamnei ***** i-au fost eliberate și că aceasta ar fi primit și obținut - diplome de master în mod ilegal, și declar că, informațiile respective, care au fost răspândite de mine, sunt defăimătoare, false și constituie relatări cu privire la fapte, prin care am lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională a dnei ***** . Îmi exprim și adresez dnei ***** scuzele publice de rigoare în legătură cu aceasta”.*

Astfel pârâta, ***** , se obligă să dezmințe informațiile în același mod în care au fost răspândite la data de 02.02.2021, și anume: în cadrul unei conferințe de presă care va fi organizată la sediul Parlamentului Republicii Moldova, cu invitarea tuturor reprezentanților mass-media din Republica Moldova, sau cel puțin, în modul cum a fost efectuat în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, cu publicarea textului dezmințirilor pe pagina sa oficială de Facebook: https://www.facebook.com/*****.

De asemenea, pârâta, ***** , este obligată să șteargă/elimine de pe pagina sa oficială de Facebook (https://www.facebook.com/*****) toate postările publicate în legătură cu personalitatea reclamantei, *****.

Art. 29 alin. (1), (2) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, prevede că instanța de judecată va acorda o compensație de natură să aducă satisfacție persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanța de judecată va lua în considerație caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate reclamantului, caracterul informației răspândite, gradul de răspîndire a informației, personalitatea reclamantului, reputația pîrîtului, gradul de vinovăție a pîrîtului, consecințele răspîndirii informației defăimătoare, starea materială a reclamantului și cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezmințirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată și alte circumstanțe importante pentru examinarea cauzei. (2) Se acordă compensație pentru prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea-credință.

În ceea ce privește prejudiciul creat, instanța reține prejudiciul invocat de reclamantă este unul de natură morală, efect direct al afirmațiilor pârâtei.

Instanța de judecată consideră că prin răspîndirea de către pârâta a informației defăimătoare despre reclamantă, incontestabil duce la faptul că, reclamantei i-au fost cauzate daune morale pentru prejudiciul suferit, ce constă generic, în atingerea valorilor

ce definesc personalitatea umană, creditul moral, însă respectând principiul proporționalității daunei cu despăgubirea solicitată, instanța de judecată consideră că despăgubirea pretinsă de reclamantă în sumă de 100 000 lei este una excesivă, iar suma de 20 000 lei reprezintă o justă despăgubire pentru compensarea prejudiciului suferit, motiv pentru care acest capăt de cerere urmează a fi admis parțial, încasându-se de la ***** în beneficiul *****, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 20 000 lei, ținându-se cont de personalitatea, notorietatea persoanei (Vol. I, f.d. 26, 178-236), de caracterul informațiilor, de gradul de răspândire a informațiilor.

Repararea prejudiciului încercat, față de modalitatea de manifestare a acestuia, poate fi realizată prin măsurile solicitate de reclamantă, acestea având capacitatea de a înlătura efectele negative produse asupra reputației celei din urmă.

Cât privește alegația părții pârâte desprinsă din conținutul referinței cu trimitere la art. 8 din Legea nr. 64 din 23.04.2010, care stabilește imunitatea deputatului, pentru declarațiile făcute, în cauzele cu privire la defăimare, instanța menționează că prevederile enunțate nu sunt aplicabile speței în condițiile în care afirmațiile pârâtei, *****, deputată în Parlamentul Republicii Moldova, nu constituie opinia acesteia cu privire la calitățile profesionale ale reclamantei, ci reprezintă acuzații factuale prin intermediul cărora reclamantei îi sunt imputate fapte determinate, precum cea vizând autenticitatea diplomei de master, fiind, așadar, depășite limitele percepției ca fiind o declarație făcută în exercitarea mandatului de deputat.

De asemenea, argumentele reprezentatului pârâtei, precum că declarațiile ***** sunt susținute de acte oficiale, nu pot fi reținute de către instanță, deoarece se combat cu cele invocate mai sus.

Or, după cum și anterior a fost menționat, contrar declarațiilor oferite de Ala Darovannaia precum că diploma de master eliberată reclamantei este falsă și a fost eliberată ilegal, din conținutul răspunsului Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova nr. 04/1-09/336 din 26.01.2021, precum și din răspunsul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova nr. 05/1199 din 04 martie 2021, nu rezultă asemenea circumstanțe.

Prin urmare, în situația în care alte argumente și probe pertinente ce ar confirma afirmațiile pârâtei nu au fost invocate, pretențiile reclamantei în partea admisă sunt pe deplin justificate.

Potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La depunerea acțiunii reclamanta ***** a achitat taxa de stat în sumă de 3 400 lei (Vol. I, f.d. 15), și a suportat cheltuieli de traducere în sumă de 1200 lei (Vol. I, f.d.237).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la ***** în beneficiul ***** cheltuielile de judecată în sumă de 4 600 lei.

Partea dispozitivă.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva ***** privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se obligă pârâta, ***** , să dezmință personal și public informațiile răspândite de aceasta la conferința de presă din 02.02.2021, organizată și susținută la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și informațiile publicate și răspândite pe pagina sa oficială de Facebook, care vizează reclamanta, ca fiind defăimătoare, false și constituie relatări cu privire la fapte, cu următorul text:

*„Eu, ***** , dezminț informațiile expuse și răspândite de mine în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, organizată și susținută la sediul Parlamentului Republicii Moldova, și informațiile publicate și răspândite pe pagina mea oficială de facebook (https://www.facebook.com/*****), cu privire la faptul că:*

*- Doamnei ***** i-au fost eliberate și că aceasta ar fi primit și obținut - diplome de master în mod ilegal,*

*și declar că, informațiile respective, care au fost răspândite de mine, sunt defăimătoare, false și constituie relatări cu privire la fapte, prin care am lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională a dnei *****. Îmi exprim și adresez dnei ***** scuzele publice de rigoare în legătură cu aceasta”.*

Se obligă pârâta, ***** , să dezmință informațiile în același mod în care au fost răspândite la data de 02.02.2021, și anume: în cadrul unei conferințe de presă care va fi organizată la sediul Parlamentului Republicii Moldova, cu invitarea tuturor reprezentanților mass-media din Republica Moldova, sau cel puțin, în modul cum a fost efectuat în cadrul conferinței de presă din 02.02.2021, cu publicarea textului dezmințirilor pe pagina sa oficială de Facebook: https://www.facebook.com/*****.

Se obligă pârâta, ***** , să șteargă/elimine de pe pagina sa oficială de Facebook (https://www.facebook.com/*****) toate postările publicate în legătură cu personalitatea reclamantei, ***** .

Se încasează de la pârâta, ***** , în beneficiul reclamantei, ***** , cu titlu de prejudiciu moral suma de 20000 lei, cheltuielile de judecată suportate în legătura cu achitarea taxei de stat în mărime de 3400 lei, suma în mărime de 1200 lei pentru serviciile de traducere, iar în total suma de 24600 (douăzeci și patru mii șase sute) lei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Suvac
Judecătorul

Sergiu